

Η Ελλάδα διέρχεται μία από τις πλέον οδυνηρές κρίσεις κατά την μακρά της ιστορία. Απόδειξη τρανή είναι το ότι οι πλείστοι την αντιλαμβανόμαστε ως οικονομική στο πλαίσιο της παγκόσμιας ύφεσης και όχι ως κρίση αξιών! Έχοντας μαγευθεί από το εκμαυλιστικό καταναλωτικό πνεύμα των σειρήνων του συστήματος, αδυνατούμε να αντιληφθούμε ότι απεργάζονται τον αφανισμό της ιδιοπροσωπείας μας, όπως φυσικά και εκείνης των άλλων εθνών.

Η Ελλάδα αντιμετώπισε κατά το παρελθόν δύο σοβαρότατες κρίσεις. Η πρώτη επέφερε την εύκολη κατάληψή της από τους Ρωμαίους, η δεύτερη την επίσης εύκολη κατάληψη της από τους Οθωμανούς Τούρκους. Και στις δύο περιπτώσεις είχαμε κρίσεις πολιτισμού, οι οποίες αναπόφευκτα επέφεραν και οικονομικές. Οι ιστορικοί αναλυτές αθύρματα της υλιστικής ιδεολογίας και όχι ελεύθεροι άνθρωποι επικεντρώνουν την προσοχή τους στον οικονομικό παράγοντα δεχόμενοι ότι το οικονομικό είναι το μόνο προς ενέργεια κίνητρο του ανθρώπου. Γι' αυτούς ο άνθρωπος της ανιδιοτέλειας και της θυσίας παραμένει στην εποχή μας αθέατος, αθέατος μέχρι ανυπαρξίας. Γι' αυτό και καταντήσαμε να ζούμε σε αντιηρωική εποχή. Μάλιστα πολλοί ασπάζονται το δόγμα "αλίμονο στους λαούς που έχουν ανάγκη από ήρωες" (Μπρέχτ).

Αντί να αναλύσουμε τα αίτια που επέφεραν την υποδούλωσή μας στους Ρωμαίους βαυκαλιζόμαστε με το να αναμασούμε το γραφέν από τον Ρωμαίο ποιητή Οράτιο: "Η Ελλάδα, κατακτημένη με τα όπλα, νίκησε τον κατακτητή κι έφερε τις τέχνες στο απολίτιστο Λάτιο". Υπήρξαν όμως και Ρωμαίοι με πολύ διαφορετική άποψη για τους Έλληνες. Ο κήνσωρ Κάτων (234 -149 π.Χ., δηλαδή πριν από την κατάκτηση της νότιας Ελλάδος), αν και πολύ καλός γνώστης της ελληνικής, ορκίστηκε «να αποκεφαλίζει και να καυτηριάσει σαν ύδρα κάθε είδους πολυτέλεια και φιληδονία» και να εξαγνίσει τη Ρώμη από τη νοσηρή επιρροή των Ελλήνων φιλοσόφων και συμβούλεψε το γιό του να μην ασχοληθεί με τη μελέτη της λογοτεχνίας αυτής της «άχρηστης φυλής». Δεν ήταν εμπαθής μισέλληνας ο Κάτων. Ήθελε απλώς να προστατέψει τα χρηστά ήθη των Ρωμαίων και να αποτρέψει αυτούς από την προκλητική πολυτέλεια και τη φιληδονία. Δεν είναι δύσκολο να κατανοήσουμε ότι τότε δεν είχε πέραση ούτε ο προσωπικτικός ούτε ο σωκρατικός ούτε και

ο αριστοτελικός φιλοσοφικός λόγος, αλλά ο “φιλοσοφικός” λόγος της κάθε προστυχιάς! Αυτός, σε συνδυασμό με τις ατέλειωτες πολεμικές συγκρούσεις πριν από την εφήμερη ενότητα, οδήγησε στο να καταστεί η Ελλάδα έρημη χώρα λόγω της τρομακτικής δημογραφικής συρρίκνωσης.

Τα ίδια επανελήφθησαν και κατά τους εσχάτους καιρούς της αυτοκρατορίας της Ρωμανίας. Βέβαια στην περίπτωση αυτή οι ιστορικοί αναλυτές ανακαλύπτουν και άλλα αίτια, τους θρησκευτικό φανατισμό και μισαλλοδοξία! Δεν αρκούνται όμως μόνο στις αναλύσεις. Εξοβελίζουν την χιλιετή περίοδο της Ρωμανίας από τις σελίδες της ιστορίας μας υποταγμένοι στη γραμμή Κοραή, ο οποίος έγραψε για κατάληψη της Ελλάδος από τους Μακεδόνες! Κατανοούμε τουλάχιστον εμείς οι Βόρειοι Έλληνες τί όπλα προσφέρουμε στους πολέμιους μας; Τα αίτια για την πτώση της Ρωμανίας υπήρξαν ακριβώς τα ίδια και απaráλλακτα. Τώρα έχουμε θαυμαστή την κριτική ανάλυση της τότε κοινωνίας από πρόσωπο της Εκκλησίας και πρύτανη του πανεπιστημίου της Κωνσταντινούπολης, τον Ιωσήφ Βρυέννιο (1350-1431 μ.Χ.). Κάνει ενώπιον της αυλής το 1419 μ.Χ. λόγο για την «ολόσωμον πληγήν» και την «νόσον καθολικήν». Το γένος έχει περιπέσει σε ποικίλα πάθη και αμαρτίες. Όλοι οι χριστιανοί έγιναν «υπερήφανοι, αλαζόνες, φιλάργυροι, φίλαυτοι, αχάριστοι, απειθείς, λιποτάκται, ανόσιοι, αμετανόητοι, αδιάλλακτοι». Έγιναν οι άρχοντες κοινωνοί ανόμων, οι υπεύθυνοι άρπαγες, οι κριτές δωρολήπτες, οι μεσίτες ψευδείς, οι νεώτεροι ακόλαστοι, οι γηράσαντες μεθυσμένοι, οι αστοί εμπαικτες, οι χωρικοί άλαλοι, «και οι πάντες αχρείοι». Συγχρόνως με την γενική κατάπτωση των ανθρώπων χάθηκε «ευλαβής από της γης, εξέλιπε στοχαστής, ουχ εύρηται φρόνιμος». Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον επέπεσαν εκ δυσμών και εξ ανατολών διάφοροι εχθροί και λυμαινονται την αυτοκρατορία. Φυσικά αυτά συνοδεύτηκαν από νέα τρομακτική δημογραφική συρρίκνωση με αποτέλεσμα στα τείχη κατά την ύστατη πολιορκία να βρίσκονται κατά τον ενεργήσαντα την απογραφή ιστορικό Φραντζή 4973 μαχητές Ρωμηοί ή Έλληνες, για όσους απεχθάνονται τον πρώτο όρο, και άλλοι τόσοι περίπου μισθοφόροι.

Οι σπουδαγμένοι είχαν ήδη λάβει τον δρόμο της φυγής προς τη Δύση με “τας διφθέρας υπό μάλης”. Με περισσή καύχηση τονίζουν όλοι οι της υλιστικής – φράγκικης ιστοριογραφίας ότι αυτοί για μία ακόμη φορά μετέφεραν τα φώτα του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού στο “Λάτιο” αφήνοντας πίσω τους έναν λαό καταδικασμένο στην αμάθεια και υποταγμένο πλήρως στην δουλική, κατ’ αυτούς, εκκλησιαστική αρχή. Πήγαν οι “φωτισμένοι” μας εκεί στη Δύση και έγιναν τάχιστα ένα με τους εκεί ασπασθέντες με πρώτο τον πολύ

Βησσαρίωνα τον Πόντιο τον παπισμό! Βέπετε εκεί στη Δύση τα πάντα έλαμπαν με τις ατέλειωτες πυρές της "Ιερής εξέτασης"!

Σκοτάδι βαθύ αλλού εννιά αιώνων (Καππαδοκία), αλλού πέντε και πλέον (Μακεδονία), αλλού λιγότερο κάλυψε τη γη μας. Η Δύση ήσυχη, αφού επί τέλους δεν υπήρχε το βασίλειο των "σχισματικών" επιδόθηκε με λαχτάρα σε έργα πολιτισμού όπως η εξόντωση των ινδιάνων της Αμερικής και ο εξανδραποδισμός των ιθαγενών της Αφρικής. Και οι πρόγονοί μας εδώ υπέμεναν με καρτερία αλλά και με διαρκείς επαναστάσεις τη σκλαβιά. Και ήρθε κάποτε η πολυπόθητη ώρα για την επανάσταση την τελική, όπως νομίζουμε. Νομίζουμε, γιατί δεν θέλουμε να αποδεχθούμε ότι άλλοι μας απελευθέρωσαν και όχι οι ποταμοί αιμάτων των αγωνιστών και των αμάχων. Και αυτοί οι άλλοι επέβαλαν δοτούς άρχοντες με σκοπό να μας επιβάλουν και τον πολιτισμό τους τον φράγκικο. Και ήσαν ολοπρόθυμοι πολιτικοί, διανοούμενοι και έμποροι να υπηρετήσουν ξένα συμφέροντα στον τόπο μας με τη διοικούσα Εκκλησία απαθή και συμβιβασμένη ενώπιον του σχεδίου πολιτιστικής αλλοτρίωσης του λαού μας. Πάλι καλά που κατορθώσαμε, καθώς έπρεπε να περάσουν δεκαετίες πριν ο λαός μας διαβρωθεί πλήρως, τα σύγχρονα έπη. Και το τελευταίο επί ελληνικού εδάφους (έσχαστο για τον ελληνισμό είναι το έπος της ΕΟΚΑ) "πανηγυρίζουμε", ώσπου οι απάτριδες διεθνιστές να καταργήσουν και τον ευτελή, όπως κατάντησε εορτασμό. Πάντως προς το παρόν καμαρώνουμε για τη νεολαία μας που παραπαίει και τις ένοπλες δυνάμεις με το πλήθος των λιποτακτών των κοινωνικά ισχυρών, εκφωνούμε πανηγυρικούς της δεκάρας, και επιβεβαιώνουμε για εσωτερική κατανάλωση ότι στέκουμε υπερασπιστές της ελεύθερης χώρας μας που μας παρέδωσαν οι ήρωες πεσόντες και μη στο πεδίο της μάχης. Και δεν θέλουμε να πιστέψουμε ότι τη χώρα αυτή την ξεπουλήσαμε έχοντας ξεπουλήσει πρώτα την ψυχή μας "δια μίαν δολεράν καλημέραν των πρέσβεγων των αθροποφάγων", κατά τον Μακρυγιάννη. Αραγε θα ξαναπούμε ΟΧΙ σε επίβουλο;

"ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ"

<http://www.antibaro.gr/node/2156>